

OD NASICH DOPISOVATELU.

Butte City, Mont., 21. dubna. — Ctěná red. — Armáda nezaměstnaných byla připravena dne 18. t. m. Společnost železniční alibila, že je odvážná do St. Paul a majšť stravy, šatstva, příkrývek a obuvi dost; peněz též něco sebrali a všechno zavazali na nádraží. Vlak přijel, všechno nalozili a vzedli na vlak. Vlak co měl tento jet do St. Paul, couvnul s celou armádou do yardu. Slibili si se lidem, že vyjedou ve tři hodiny odpoledne, ta však přišlo 60 policistů městských a společnost odeptala odvážti je. Lid se tudíž sebral, šel před radnici a tam byli děláni řeči, proč vlastně armáda chce jeti do Washingtonu. Armáda nechce jiti tam na žádné pračky, ani loupež, ani krádež; jdou tam skrze práci a štěstí, aby mohli být živi. Kdy vyjedou dosud nevíme, neb jsou ta ještě dnes, 21ho. Doufám, že majšť vyjet dnes odpoledne a jestli přece nevyjedou, je jim to též stejné posečkatí pár dnů, neb se dobře majšť. Jst a pft mjt dost, neb obecnost je vydržuje a pořád jim něco přivází jako pivo, kořalku i doutníky, stravu atd. a k tomu majšť hezké počasí, neb pámbíček ze zimy udělal teplo. Později vám budu psáti více, jak to s armádou dopadne. S úctou Jan Lidmila.

Harbor View, Fla., 17. dubna '94. — Ct. red. — Čta dopisy v P. Záp., přišel jsem na dotaz pana J. Ceplechy z Geranium, Neb., kde onen pán by rád věděl, jestli zde ve Floridě v měsících červenci a srpnu vystoupí teploměr na 104 st. E. ve stínu. Odpovídám toto:

Býval jsem též toho mínění, že zde v oněch měsících musí nevyhnutelně býti vedra nesnesitelná a proto, abych se pravdy dověděl, jel jsem sem ku konci měsíce července roku 91 a pobyl jsem zde as měsíc. Však ku podivu, nenalezl jsem vedra, jaká jsem si představoval. Nejvyšší bod, který teploměr dosáhl, bylo 96 st. Však když jsem jel domu, bylo mi čekati na vlak v Jacksonville, Fla., až do večera a zde jsem viděl teploměr vystoupiti na 100 st.

Poslední dvě leta, co zde bydlím, nevystoupil teploměr výše než 98 st. Zdá se to k neuvěření, však jest to pravda a pan Ceplecha má nepochybně též pravdu, když se domýšlí, že okolní moře má na vzduch onen vliv ochlazující, neb jinak dle polohy státu by to ani býti nemohlo.

Jest nás zde již asi 10 rodin českých a v brzku nás bude ještě více a tyto pak budou mocí vlastního pozorování pravdu mých slov potvrdit.

Dále bych si též dovolil poznamenat, že pitná voda jest zde dosti dobrá, totiž studničná a nalézá se ve hloubce od 5 do 10 stop. Toto poslední připomínám proto, jelikož mně dochází mnoho dopisů od krajanů a všichni se na vodu ptají. S úctou Vojt. Peksa.

Humboldt, Neb., 20. dubna '94. — Red. Pok. Západu! — Na dnešek v noci navštívena byla též pošta naše neznámými dlouhoprstáky; urazili od pokladny kliku, děrami těmi nasykali do vnitř prachu, zámeček se rozbil a dvěře otevřely, leč nenalezli mnoho, pouze as 11 dol. a několik centů, pak asi za 6 dol. kolků, které ovšem upotřebiti nemohou, neb jsou to koly, které poštovní v úředních záležitostech upotřebí. Ostatní koly a taktéž \$25.00 v hotovosti měl poštovní uschované v bedničce místo pokladny. Váš F. A. Witt.

Praha, Neb. — Ct. red. — Proč o uveřejnění následujícího, ohledně vyšetřování krajanů Vác. Horáka okresními komisari, ohledně jeho zdravotního smyslu! Krajan Horák byl před 3 roky rauěn mrtvicí a

od té doby je chybým na noh a též není zdravého rozumu. To ví každý, kdo s ním častěji se stýkal. Až do nedávna byl doma, ale jelikož někdy jednal "podivně," radil každý rodině, aby jej raději dříve dala do útavu pro pomatené, kde by mohl být vyléčen, jestli je to možno, kdežto, když by se star jeho zhoršil, mohlo by to míti slych následků. Před nedávnem utekl Horák z domu do Schuyler, pětky, 15 mil. Neel s sebou staré hodiny asi o 3 kolečkách. Co s nimi zamýšlel, kdož ví. Kuře zamknul a travní kosa nalezena byla pod hlavou v jeho posteli. V městě si našel byt a sjednal doktora. Když se to jeho manželka dozvěděla, šla do Schuyler a přednesla stížnost komisariem. Po vyšetřování uznali komisari, že není pomateným, ač svědci jinak svědčili, mimo doktora a advokáta. Vždyť každý musí uznat, že člověk se zdravým rozumem by nejednal jako on, utéci z domu a utráčet zbytečně peníze, když je doma potřebuje, neboť má s nezaopatřených dětí. Schuylerký časopis vystavil ubohou jeho manželku na pranýř, jakoby ona ualovala o to, aby její muž byl uznán pomateným, aby se mohla domoci jeho majetku. Kdo ji zná, ví, že je řádnou ženou a matkou a spíše uvěřil, že se majetku chtí zmocnit cizí, aby mohli matku vyhnat na preri i s dětmi a až jemu vyčistí kapsy, pak teprve bude bláznem. Počasí máme právě aprílové, — mrazíky, deště a sněh, což zbraňuje zrůtu obilí. Se srdečným pozdravem Josef Petříček.

Coal City, Ill., 21. dub. — Ctěná redakce! — U nás dopadla volba celá demokraticky. Z Čechů zvoleni byli Josef Vavřík maršálem a Vác. Šimandl městským písařem, oba velkou většinou. Volil jsem už 24 let republikánskou tiketu, jakož i moji synové, ale u nás je republikánská strana pod mocí společností uhodolín, tak jsme se jí vzdali. Též vám sdělím, že dnes, dne 21ho dubna, všichni havří vystoupili z práce, neb by nás byla společnost za poslední tři týdny strhala. Celou zimu nás nechala dělat dva a půl dne za týden. V. S.

Denver, Colo., 23. dubna. — Ct. red. — Opět namáčím péro do toho samého inkoustu, abych napsal, že marně mnozí očekávali do nynější doby ten prozřelý blahobyt, neboť místo něho máme vlastně hladobyt, o kterém již zpívají i američtí vrabci. I my s nimi tak pějeme, jimž ona slova po dlouhou dobu při ohlédávání přes zimu všelikých hnátů, darovaných poctivě demokraticky od města Denver. v paměť se vřít-pila.

Potvůrka hladobyt ještě se nevzdálil od chudé třídy a stále nás mnohé tepe obyčejnými křídly, jakoby již chtěl snad i naše vymořená těla uvést v nívec.

Již ani nevíme, jsa stále tím blahobytem plien, do čeho bych zabrousil, Aha! dobrá, Pepe, pomysli m si, máš nové střevíce a dnes je boží neděle, den to odpočinku, podiváš se na své kollegy v té slavné metropoli státu Colorado a tam zviš, jak se ten svět točí. Okamžitě shodím se sebe svoje umrněné habity, popadnu svou rezavou starou talijánskou, abych na sebe přijal poněkud svátečnf tvář a již to mydlím. Tu stará zahučí: "A kdy mi koupíš ty slippersy." — Pro pána krále, div divoucí, že jsem si leknutím nepodřiznul můj vyzáblý žerák.

Povídam: "Některé tak staroušku, právě si na to myslím, že ti je koupím dnes." Kvapem hodím na sebe svůj sváteční starožitný kaftan a pokrouťm si na to ještě moje vzácné jicousy a již uháním do této slavné etropole. Považ, milý čtenáři, co tu již nového: nové střevíce a slippersy. Na

to již jsem vydělal za ten čas, co se střevček Cleveland dostal do toho svého slavného křesla. A pořád le nic! Jen budme trpěliví, již se časý mění! Kams to až však zabílám? Z blahobytu až na střevíce a slippersy!

Konečně po 10 minutové cestě octnu! Jsem se šťastně v té slavné metropoli. Na to si z hluboka oddechnu a pomyslím si: O, božtuku, kterák ti náš starostliví otcové mohli v tom posváceném Washingtoně věřiti. Je tisíc lidí pod svobodným praporem hvězdnatým byne hladem, když města na první pohled přichozího jsou samá nádhera a přepych? Atlasy, hedváty, slatě náušnice a náramky a k tomu všude rozličných olejků z nejdražších květín, to vše sakřává mnohým zrak, že nechť pochopit a uvěřit, že sta tisícové jsou v té největší bídě!

Pokochoje se pohledem v nejobhatší čtvrti města, zvolil jsem cestu severovýchodně po Larimer, hlavně to ulici města Denver, bych navštívil některé z mých se mnou minulou zimu trpělich kollegů. Přihoda mi přála poprvé za mého života spatřiti čínský pohřeb. Zastavil jsem se zvědavě, nazíraje, co se vše kolem na místě stojící nebožtíkovy rakve děje, bylo mi jedním z přítomných pánů, znejfheho již poněkud ošfady pánu copafů, vše sděleno.

Uprostřed zástupu, pozůstávajícího nejvíce z drobné mládeže, hofel oheň; po stranách ohně stály dva slušně přístrojené umrlčí vozy, v jednom z nich uloženy byly pozůstatky nebožtíkovy. Oheň onen byl přítomnými tam Číňany co možno nejvíce dušen, by vydával obrovské kotouče kouře, vznášející se k oblakům, s přáním truchlících, by duch nebožtíkův tak jako ten kouř vznášel se do nebeské říše.

V malé chvíli hnul se zástup, při čemž se ještě ku větší oslavě připojilo as tučet povozů, ve kterých byli vesměs pohodlně uvelebeni páni co paři, kouřice, nevyjímaje ani jednoho, výborné doutnky, při čemž hrála smuteční pochod hudba, pozůstávající jen se tří, však pro každého tůze zajímavých nástrojů. Jeden z hlavních podobal se více starému českému rendlíku, čili pekáči, vykovaný neohrabaně z nějakého zvauivého kovu, na který bučil hudebník též tak neforemně utvořenou palicí. — Druhý nástroj byl poněkud mistrnější, as 10 palečů délky a palec v průměru; byla to jakási píšťala, čili frkačka, jakouž pasáci v Čechách rádi si z bezu hotovili. Třetí nástroj byl větší; dva kusy mosazného plechu, právě tak nemistně vykovaného, na kterémž bylo lze na několik kroků vzdálenosti pozorovati všelikých většech i menších, kládívem naklofaných doleků.

Hudebníci nehráli všichni najednou, střídali se však jeden po druhém. Byla to krásná hudba a jsem jist, že se město Denver zbavilo německých myšl na několik let. Než to ještě není vše. Při pochodu po nějaké chvíli vystoupili truchlíř ze svých povozů a utvořili po tří mužích vedle sebe jakýsi špalír, vesměs držíce každý v ruce malé prapory všech možných divokých barev.

V čele tohoto špalíru, čili truchlířech, držel v rukou jeden z copafů, snad též velebntk, několik tisíc kousků nastříhaného papíru, které pohodlně pohazoval v před i po stranách ubrajícího se zástupu, s přáním truchlířech, aby nebožtík, kráčeje do nebeské říše nalezl tolik všelikých papírových bankovek, poněvadž jsou mnohem lehčí, nežli stříbro a zlato a tudíž je vyslený nebožtík snáze unese.

Na hřbitově byly vloženy nebožtíku do rakve všeliké různé nástroje, které za svého života používal ku femeslu výživě a potřebě, aby v říši nebeské ničeho více koupiti nemusil; též i několik malých bedniček pokr-

mu bylo mu vloženo do hrobu pro případ, že by tam nebyl, ať tam přicestuje, žádný k dostání. Konečně ještě byl přestěn nebožtíku jeho životopis, který byl šten jejich knihem a všichni ostatní dotekli se při čtení listiny prstem, dávajíc tím svědectví nebožtíkovi, že mu vše odpouští, by více neměl žádný trubl s některými nebožtiany. Spis onen byl uložen též v jeho rakve, by se mohl a nebeské brány slušně vykřazati co poctivý a čistý občan světový. Tím byly obřady ukončeny.

Má s námi vskutku ten nebeský tatík stále kvanda. Jeden si přeje do nebeské říše šťastné cestování, druhý zase při ženění všeliké požehnání (toho je po čertech málo), třetí by mu pomohl od hlavy bolení; čtvrtý zase krávé při tolení — a tak ho znepokojujeme snad milionkrátě denně a on nev čudérka, již tak starý, kde má svou šedivou hlavu.

Po zkušenostech těchto octnul jsem se konečně mezi našimi rodáky. Předně jsem navštívil p. V. Fochra, však na neštěstí nebyl doma. Po nějaké chvíli uháním k p. J. Čechovi, v Globeville též usazené, též nebyl doma. I tisíc láter, — pomyslím si, — což již snad celá kolonie před tou bídou někam přehla v dálné kraje?

Ještě jsem si umínil navštívit p. Věnečkovou v Lily, malém to předměstí, hodlaje zvědět, jak se jejímu starouši vede v tom novém ráji, Čeroký strupu. Překvapilo mne, když jsem spatřil p. V. Věnečka točiti se kolem kamen. Též jsem tu sbledal p. J. Čecha, který procestovav již celý Oregon a Washington, marně však štěstí své hledal. "Halo, Vášku, co tě sem u všech černých přineslo? Což jsi prodal ten klejmek?" táži se. A on začne: "Aby do toho tisíc z jasná uhodilo. Moje stará se stále modí, za boží požehnání a tu to má! Klejmek mám v pořádku nejlepší, oplotěn, též pořádnou stavbu, dobytek i se vším příslušným farmářským nářadím, jen že tomu neříkám pane, to je moje."

Tak se ten svět točí. Mnohý chudas vynaloží poslední své mozoly k účelům životním, však větším dílem to každému ti rohatí, či dvounohatí, když nemá na soudy, vezmou. Ach, nyní to již skutečně nestojí za to býti na světě. Celé to demokratické dšlo jest přeřraceno vzhůru nohama. Nastala již doba, aspoň zde v Denver, že si dělník musí práci koupit, chceli se dřít. Dva až pět dolarů béfou rozličně šibalové, když dělnictvo posílají co jednatelé někam do práce a přijdouce tam, nedostanou nic. Sám jsem jednomu ubožáku vypomohl k účeli tomu \$1.50, přišel též zpět, jako tuety jiných. Měl jsem tu čest sejíti se s p. Mlejnkem, mistrem obuvnickým v Globeville. Ptám se, jak se ujn vede. "Inu, dobře, dobře," pravil, "člověk méně vydělá, ale méně zase utratí."

Lituji pana Mlejnká, že je starý mládenec, a snad, jak vysvětlá z jeho "dobře" ani počtati nezná, lečá jen na prstech. Má to ta demokracie zvláštní mechaniku v těch starožitných mozkovicích. Po krátké rozmluvě se mně tázal, jaký časopis odbírám. Pravím, že Pok. Západu a že s ním též pokračuji. Tu on spustil, že je to uplacený plátek republikánský, aby házel prach demokrátům do obličje a proč prý neodbírám Slavii. Odpověděl jsem mu zkrátka, že bych z ní dostal dlouhé uši. Sevřel pěstě a uháněl ode mne až se mu hlava třásla. Jak se ten svět točí! Znamenám se v úctě Jos. V. Heinz.

Lexington, Minn. — Ctěná red. — Spolek Česko-Slovanská Dělnická Podporujíc Jednota v Montgomery, Minn., odbýval dne 22. tohoto měsíce svou měsíční schůzi za hojného účastenství členstva. Nově

přibyl pp. a teď bratři Tom. Bažil, Vojtěch Faktor a Vojtěch Filták byli do spolku všle přijati a uvedeni. Ač jest naše Jednota posud málo známa mezi obecností, kráčí přece slávně ku předu. Každý měsíc nejen zde, nýbrž u každého člata přibývají noví a zdraví mladí členové, tak že se těší tato Jednota dobrému uznání. Krajané z Nebrasky, kteří pojnali dobré úmysly založiti si tam čtelo C. S. D. P. J., zajisté nechybí, když tak co nejdříve učiní, neb jak psal nedávno br. Vojt. Štěpán, jest to vskutku nejšťastnější spolek, jaký kdy existoval. Kdyby si toho krajané v našich sousedních státech povšimli a v každém státu pár člata založili, zajisté by toho nikdy nelitovali. Těm krajanům z Nebrasky, kteří mají tam čtelo založiti, volám předem na zdar!

Pan Vojt. Loula, v Montgomery, starý a zkušený asessor, objednal si u p. Vojt. Faktora víceobecné známého obchodníka s obuvi, nové parky, napuštěné šitronem, aby prý moc nedřely při odhadování. Inu, kde jsou peníze, tam jest rozum. Na zdar C. S. D. P. J. Fr. T. Kuchyňka.

Předak.
Od svého svatebního Elzevrie Bittese rychle v všechny strany stoupana, až konečně nyní na své se šplá v čelo vedlejších šatých láteřích tonik a prostředků profitujících — an neobekuje nic, co by z ní učinilo mohlo nápej neb spojku; svatvina jest za nejlepší a nejšťastší lék proti veškerým nemocím žaludku, játer a ledvin. Vyléčí chronické bolení hlavy, neschopnost, šlepa a vyháň malarii ze systému. Spokojnost zaručena při každé lávě aneb se peníze vrátí! Ponce za 50c. lahve. Ne prodej v lékárně Goodman Drug Co.

Dr. E. Holovchiner
ČESKY LÉKAŘ.
Office na rohu 15. a Howard ul., Shelby's Block, čis. dveří 210.
OMAHA - - - NEBR.
Čis. telefonu 1438.
placné k uzalčení od 10 do 12 ráno, od 2-4 odpo. a od 7-8 večer.
Obydlí v číslu 1619 Center ulice.
Telefon v obvodě 1674.

Nejlepší lékárna
V CRETE, NEB.,
jest lékárna
F. NEDĚLY.
Pravé čerstvé a čisté léky se pouze "rodávají. Recepty připravovány jsou s důkladnou pečlivostí, zkušeným lékárníkem.
Všechna česká léčiva jsou na skladě.
Ceny co nejmírnější.
Věhlasný a za nejlepšího v celé Saline Co. uznávaný Dr. Waldau ordinuje v lékárně této každodenně, ani neděle nevyjímaje.

Dr. C. ROSEWATER,
Office: 222 v Bee budově,
roh 17. a Farnam ulice] Telefon 504.
Residence 563 již. 26. ul., bl. St. Marys
Telefon 1217

14 KARATOVÝ Zlatý povlak
Vystříhnete si toto a zašlete nám svoji adresu a obc; žíte tyto hodinky na zlatě. Zaručena na 5 roků. Uznáte, že jsou laciné za \$2.75 a zašlete peníze bez prodlužení spolu s výlohy za express. Jsou ozdobeny krásnou rytinou a ukazují čas co nejpřesněji a podobají se úplně masivním zlatým hodinkám. Pište dokud čas na THE NATIONAL MFG. AND IMPORTING CO. 334 Dearborn St., CHICAGO, - - ILL.

Průtrž
Jistě vyléčena v 60 dnech Dr. HORNE electro-magnetickým pásem. Zaručeny. Pošlete kolek pro knižku. Tež Elektrické Pásky proti nemocím.
Dr. HORNE přestěhovan do 180 Wabash Ave., TDHRE4830m CHICAGO, ILL.